

2417 ^{8/12} 27: 1. Beh. af F. t. L. om Udlaan af Statsmidler til Ejere af Landbrugsejend. m. m. 2418

[Niels Frederiksen.]

førerne for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Christen Christensen og det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen.

Det ærede Medlem Hr. Christen Christensen sagde om den Mindretalsbetænkning, jeg er Medforslagsstiller til, at man ikke med Hensyn til Pantegæld kan gaa hen og underkende en Rettighed, som er erhvervet under en tidligere Lovgivning.

Man kan ved en Lovgivning konstatere, at den Rettighed, som er erhvervet, ingen ting er værd; det er det, man tilstræber, og Landbruget er saa uheldigt stillet i Forhold til andre Erhverv under den nuværende Tilstand, at man ingen Vej vil komme, hvis man ikke vil gaa ind for en Lovgivning, hvorved den økonomiske Sandhed kommer frem, som jeg nævnte før. Og med hvilken Ret kan egentlig en Kreditor, der har sikret sig Panteret i en Mands Ejendom, komme og sige, at han for sit Vedkommende har større Ret end den Købmand, der har givet ham en forstandig Kredit i hans Bedrift, naar vel at mærke Pantet ikke har en saadan Værdi, at det kan dække den Panteret, Kreditor har erhvervet sig? Jeg kan ikke se, at man paa dette Omraade gør vedkommende nogen Uret.

Dernæst vil jeg ogsaa gerne anføre, at i det praktiske Liv vil en Akkordordning, hvorved den tabte Pantegæld medregnes i Akkordsummen, i Virkeligheden bidrage til, at Kreditor faar en Fordel i Forhold til, hvad han vilde faa ved at lade Manden gaa fallit. Man undgaar dette Sammenbrud, dette Tab; man faar en Ordning, hvorved man undgaar Værditab til begge Sider.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Landmændene ønsker kun Hjælp og ikke Gaver. Det lyder smukt, men jeg tror ikke, det ærede Medlem faar nogen Sangbund for den Opfattelse i de ti Tusind Hjem, som ved, at hvis de ikke faar en Haandsrækning fra Staten, som gør det muligt at opnaa en Akkordordning med deres Kreditorer, er de fallit og vil blive jaget ud fra Hus og Hjem. Og hver enkelt vil sige: Har jeg været en Sløser med min Bedrift, har jeg handlet let-sindigt og misrøgtet den Livsgerning, jeg gik ind til? Har jeg ikke gjort mit bedste? Jeg og min Hustru har dog arbejdet efter Evne, men endda bliver jeg slaæet ud, fordi

den Byrde er saa tyngende, at vi ikke med vor bedste Villie kan redde os ud af den Gældsbyrde, som blev os paaført væsentlig ved den Pengepolitik, Nationalbanken har ført her i Landet, støttet af Rigsdagen. Jeg tror ikke, man i Landbefolkningen finder Sangbund for den Opfattelse, at de ikke skal tage imod den Haandsrækning fra Statens Side, men gaa fra Hus og Hjem og lade andre komme til i Stedet for. Nej, Tiderne er saa vanskelige, og Sindene er stemt i Forhold til Tidens Vanskelighed, at den Slags Ting kan man vel sige, men de holder ikke Stik.

Saa vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, der i sin Ordførertale var inde paa det samme Emne. Det forekommer mig, at det ærede Medlem var overordentlig haard imod anderledestænkende. Han sagde f. Eks. om den Mindretalsbetænkning, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard og jeg sammen med Hr. Departementschef Waage har Ansvar for, at han kunde overhovedet ikke forstaa, at man kunde fremsætte saadanne Forslag.

Hvis det var en Mand, der overhovedet forstod, hvad det var, det drejede sig om, der sagde saadant noget, var det jo en knusende Dom. Men det ærede Medlem kom med nogle Bemærkninger, som trøstede mig, idet de gav mig nogen Grund til at tro, at han ikke rigtig havde forstaaet hverken Vanskelighedernes Art eller Karakter i det danske Landbrug. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det, det drejede sig om, er, at vi faar Kapital, saa vi kan faa Mulighed for at faa noget mere Kapital ud i det danske Landbrug at arbejde med.

Denne Bemærkning afløser efter min Mening Fejlvurderingen hos det ærede Medlem. Nej, det, det drejer sig om i Øjeblikket, er ikke at faa mere Kapital ud i det danske Landbrug at arbejde med, men det drejer sig om at faa Mulighed for at faa Gældsforholdet saadan ordnet, at Driftskapitalen kan slaa til. For hvis Forholdet var saadan, at de 2 Milliarder plus noget til af Kapital, som vi har faaet i de 10 Aar, jeg har nævnt, var brugt til at udvide det produktive Apparat, som det danske Landbrug væsentligst arbejder med, til Avlsbygninger, forbedrede Maskiner, øgede Besætninger, mere Driftsinventar, hele det produktive Apparat, som betinger Rentabilitet og øget